

Der var til denne Behandling stillet følgende **Ændringsforslag**:

Af **Brasch, Fischer, Frijs, Neergaard, Rosenørn og Thyggeson**:

1) I Lovforslagets 2den Linie forandres Tallet „4“ til: „5“.

Af **Fischer**:

2) Der gives Lovforslaget følgende **Lilføielse**:
„Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1881.“

Lovforslagets Indhold og de stillede **Ændringsforslag** fattedes under **Forhandling**.

Fischer: Det første af de to stillede **Ændringsforslag** gaar ud paa at forhøje det **Vederlag**, der efter Lovforslaget vilde blive tillagt hvert **Medlem** daglig, fra 4 Kr. til 5 Kr. Jeg har allerede omtalt dette **Forslag** ved **Sagens** første **Behandling** og skal derfor, idetmindste ikke for **Diebliffet**, dvæle videre derved. — Det andet **Ændringsforslag** omtalte jeg ligeledes ved **Sagens** første **Behandling**. Det gaar ud paa at tilføje **Loven** en **Datum**, da den skal træde i Kraft; jeg har anset den 1ste Juli for en passende **Lid**. **Ændringsforslaget** gaar altsaa ud paa at bestemme, at **Loven** træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Andrø: Jeg beklager at maatte udtale mig imod det første af de stillede **Ændringsforslag**. Det vilde have været mig meget kjært, om man ligesvem havde sluttet sig til **Regjeringens** **Forslag**, der synes mig at være passende. Nu er det foreslaaet, at man skulde forhøje **Beløbet** fra 4 til 5 Kr.; det vil med andre Ord sige, at for de **Mar**, hvori **Rigsdagsmænd** helt igennem fungerede, vilde der derved være Tale om at tilføje som **Vederlag** et **Beløb** af over 1,800 Kr. Nu vil jeg paa ingen **Maade** fastholde den **Tanke**, som i sin **Lid** var tilføjet, og som fandt sit tydelige **Udtryk** i **Grundloven**, at de aarlige **Samlinger** kun skulde beløbe sig til to **Maaneder** eller 60 Dage. Derved vilde man jo nemlig komme til det aldeles urimelige **Vederlag**, naar man beregnede det efter **Samlingerne**, at man vilde sætte et **Beløb** af over 30 Kr. for hver **Dag**; men, som sagt, det kunne vi betragte som opgivet. Det er en af de **Naiviteter**, som dengang bleve begaaede, og jeg tror, at, hvorledes man end vil kaste sit **Blik** paa **Fremtiden**, vil man dog nok blive entig om, at det er et forfængeligt **Naab**, at man fra **Lovgivningsmagtens** **Side** virkelig skulde inddrage sig paa en saadan **Behandling**, som var paatænt ved **Grundloven**, en **Behandling**, ved hvilken man ikke forbyde sig i **Lovforslagenes** **Enkeltheder**, men i det **Væsentlige** stemte for eller imod, hvad der af **Regjeringen** blev forelagt.

Derimod kan jeg paa ingen **Maade** finde det rigtigt at opgave **Naabet** om, at de aldeles **extraordinære** **Forhold**, som i den senere **Lid** bestoerere have forhalet **Forhandlingerne** paa **Rigsdagen** saa overordentlig langt ud i **Liden**, dog naturligen vilde bringes til at forsvinde, og at man maa kunne betragte et **Lidsrum** af 4 **Maaneder**, det **Dobbelte** af det **Uprindelige**, som et ret naturligt **Lidsrum** for **Rigsdagens** aarlige **Sammentømst**. Gaar man ud herfra, vilde **Beløbet** imidlertid for hver **Dag** være 15 Kr., og det finder jeg er meget for høit. Selv om man vilde formene, at det skulde være i og for sig naturligt at forudsætte, at **Forhandlingerne** drog sig hen saa længe, som det var muligt, for dog engang at slutte med en ordinær **Finanslovs** **Bedtagelse**, det vil altsaa sige, at **Forhandlingerne** i det Hele taget bredte sig over 6 **Maaneder**, selv da vilde **Vederlaget** efter min **Overbevisning** være for stort, det vilde nemlig være 10 Kr. Men det er Noget, som jeg paa ingen **Maade** kan være med til at gaa ind paa skulde anses som naturligt, at **Liden** skulde udstrækkes saa langt. Jeg tror derfor, at det, som **Regjeringen** havde foreslaaet, og som dog respektive for de **Lidsrum**, jeg her har nævnt, vilde være: 24 Kr., hvis man fastholdt **Grundlovens** **Forudsætning** for det daglige **Vederlag** — men som sagt, jeg gjentager, at det opgiver jeg aldeles — og 12 Kr. for den naturlige **Lilstand**, nemlig en 4 **Maaneders** **Samling**, og endelig 8 Kr. for de **Lilføjelser**, hvor **Samlingerne** bleve udstrakte til 6 **Maaneder**, er en **Afgjørelse**, som maatte findes i og for sig at være baade naturlig og billig. Det **Store**, der opnaas ved **Lovforslaget**, hvorfor jeg udelst giver det min **Stemme**, er dette, at det **Uhyggelige** falder bort, at det **Vederlag**, der gives **Rigsdagsmændene**, staar i nogetsembelt **Forhold** til **Samlingens** **Varighed**. Hvor sikkert det end kan være, at et saadant **Hensyn** slet ikke har nogen **Indflydelse** paa selve **Sagerne**, tager det sig ikke godt ud, og enhver af os maa være — idetmindste er jeg det — i høi **Grad** taknemlig for, at der slet ikke knyttes nogetsembelt **forøget** **Vederlag** til en nok saa langt udsponden **Forhandling**.

Indenrigsministeren (**Steele**): Det bliver jo altid et noget vilkaarligt **Stjern**, hvor høit man skal sætte det **Vederlag**, som man mener kan tilkomme **Rigsdagsmændene**, og under de **Overveielser**, som **Lovforslaget** har været **Gjenstand** for mellem **Ministrene**, har man ogsaa været i **Dviol** i saa **Henseende**. Man mente dog, at 4 Kr. daglig for den **Lid**, for hvilken **Rigsdagsmændene** ere valgte, vilde være nogenlunde passende; men naar man vilde en virkelig **Forhøielse** i **Rigsdagsmændenes** **Vederlag**, vilde det dog ingenlunde være en rigtig **Anføttelse**. Jeg tror, at det ærede **Medlem**, der nu havde **Ordet**, har fuldkommen **Ret** i, at man maa se bort fra den